

Sygn. akt IV KK 99/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Małgorzata Gierszon

Protokolant Justyna Kryńska - Szufnara

w sprawie **B. S.**

skazanego za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2020 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na niekorzyść skazanego od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w R. z dnia 10 października 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

B. S. oskarżony został o to, że w dniu 16 marca 2019 roku w R. przy ulicy H. stosował przemoc fizyczną w postaci kopania w tarczę, wrywanie tarczy i napieranie ciałem na funkcjonariusza Policji - st. post. S. Ś., w celu zaniechania przez niego prawnej czynności służbowej tworzenia tyraliery funkcjonariuszy

Oddziału Prewencji Policji w R. i przedarcia się przez tę tyralierę utworzoną w związku z zabezpieczeniem imprezy masowej - meczu piłki nożnej, odbywającego się na stadionie miejskim w R. przy ulicy H. pomiędzy klubami piłkarskimi R. i W., czym naruszył nietykalność cielesną ww. funkcjonariusza Policji podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i bez powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego, to jest o czyn z art. 222 § 1 k.k. i z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k.

Wyrokiem nakazowym z dnia 10 października 2019 roku, sygnatura akt: II K (...) Sąd Rejonowy w R. uznał B. S. winnym zarzucanego mu czynu i za to, na podstawie art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., przy zastosowaniu art. 37 a k.k. skazał go na karę roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; na podstawie art. 57 a § 1 k.k. orzekł od wymienionego na rzecz pokrzywdzonego S. Ś. nawiazkę w kwocie 500 zł; na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności rzeczywisty okres pozbawienia wolności w sprawie oraz na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 370 zł.

Wyrok ten jest prawomocny.

Kasacją na niekorzyść skazanego -wniesioną na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. -wyrok Sądu Rejonowego, w części dotyczącej braku orzeczenia obligatoryjnego środka karnego, zaskarżył Prokurator Generalny.

Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a to art. 41 b § 1 k.k. w zw. z art. 66 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (tj.Dz. U. z 2015 r. poz. 2139), polegające na tym, że Sąd Rejonowy w R. skazując B. S. za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. i z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k., popełnione w związku z masową imprezą sportową, w postaci meczu piłki nożnej, bezpodstawnie zaniechał orzeczenia wobec niego obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiało jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Przepis art. 41b § 1 in fine k.k. stanowi, że Sąd orzeka zakaz wstępu na imprezę masową w wypadkach wskazanych w ustawie. Z kolei przepis art. 66 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 2139) nakazuje Sądowi orzeczenie tego środka między innymi wobec sprawców przestępstw, o których mowa w art. 222-224 k.k., popełnionych w związku z masową imprezą sportową, w tym meczem piłki nożnej. Ustawodawca założył, że sprawcy przestępstw, o których mowa w art. 66 cyt. ustawy powinni zostać na pewien czas wyeliminowani z uczestnictwa w imprezach masowych dla zapewnienia bezpieczeństwa innych uczestników takich imprez oraz dla ochrony mienia ich i organizatorów. Ewidentny cel zapobiegawczy tej regulacji wnika z przekonania ustawodawcy, że popełnienie tego rodzaju przestępstwa świadczy o tym, iż udział sprawcy w kolejnych imprezach masowych zagraża istotnym dobrom chronionym prawem. Takie rozwiązanie legislacyjne służy także realizacji celów wychowawczych wobec sprawcy umyślnego przestępstwa przeciwko działalności funkcjonariusza Policji, podczas i w związku z zabezpieczeniem przez niego imprezy masowej w postaci meczu piłki nożnej. Uniemożliwia bowiem sprawcy popełnienie kolejnego przestępstwa w warunkach imprezy masowej oraz wdraża go do przestrzegania norm prawnych.

Z tego powodu orzeczenie zakazu wstępu na imprezę masową – uwzględniając rodzaj i warunki prawomocnie przypisanego skazanemu przestępstwa - było obligatoryjne, bez potrzeby dodatkowego warunkowania go negatywną prognozą kryminologiczną sprawcy.

Zaniechanie przez Sąd orzekający tego rozstrzygnięcia potwierdza zasadność zarzutu rażącego naruszenia prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia. Z tych powodów zaskarżony prawomocny wyrok nakazowy należało uchylić w części obejmującej wyżej opisany brak i w tym zakresie przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd obowiązany będzie respektować wyżej opisane regulacje prawa materialnego.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.